

Uránusz

Az Uránusz a Naprendszer hetedik bolygója, William Herschel fedezte fel 1781-ben. Naptól való távolsága 19,2 csill.egység; tömege a Föld tömegének 15-szöröse. Jupiter típusu égitest. Nagy távolsága miatt kb. 370-szer kevesebb energiát kap felületegysége a Naptól, mint Földünk. Felszíni hőmérséklete -170°C .

Tengelye csaknem benne fekszik a pályasíkban, hajlás-szöge 98° . Keringési ideje 84 év, tengelye körül 10,8 óra alatt fordul meg.

Fényessége 5,5-6,0 magnitúdó, szembenálláskor fényesebb mint együttálláskor /kb.0,4 mg-val/.

A szabad szemmel is látható bolygó színe zöld, 10 cm-es távcsővel már kivehető a korong alakja, ami a gyors forgása következtében lapult.

Felszíni alakzatokban kevésbé gazdag. Két övezet azonban jól látható: az egyenlítői és a sarkvidéki területek. E két rész elsősorban világosabb, illetve sötétebb intenzitása révén különböztethető meg.

Az Uránusz holdjainak száma öt. Ezek fényessége 14 mg körül van, vizuálisan sohasem lehet látni őket. Két legbelső holdja olyan halvány, hogy fényük elvész a bolygó fényében.

Ha fényességbecslést akarunk végezni, akkor az Uránusz esetében is úgy járunk el, mint a változócsillagoknál. Ebben az esetben a nagyítás olyan mértékű legyen, hogy a bolygó csillagnak lássék, majd a megfelelő OH-k segítségével végezzük a becslést.

Színének árnyalata függ attól, hogy milyen műszerrel végezzük az észlelést. Némi eltérés mutatkozik, ha tükrös, ill. lencsés távcsövet használunk, s függ az objektív átmérőjétől is.

Deicsics László
Budapest, Uránia